

2000

77905

04 516 0001 0104

ዲ.ቫራ

ጠቅላይ ሚኒስትር

ዲ.ቫራ ሥነ ግጥሞች

ከተረጎሙ አ.ሣ
1996 ዓ.ም.

ዘርዘር ጥምረት

የገጣሚው መብት በህግ የተጠበቀ ነው፡፡

የመጀመሪያ እትም 1996 ዓ.ም

የገጣሚው አድራሻ

ፖ.ሣ.ቁ. 307 (ባህር ዳር)

ስልክ ቁ. (08) 20 54 53

ምስጋና

ከሁሉም በፊት ለዚህ ሳብቃኝ አላህ አልሃምዱሊላህ
 ልለው ይገባኛል ፤ በመቀጠል የመጽሐፍን ወጭ ለሸፈነልኝ
 አሜሪካን ሃገር ለማገኘው ውድ ወንድሜ መሐመድ ዘይን ኢሳ
 ወንድማዊ ኩራት የተቀላቀለበት ምስጋና አቀርባለሁ ።
 በዕውቀቱ ስዩም አርቲስት ጌትነት እንደው እና ባህርዳር ውስጥ
 ያሉ ወዳጆቼ ሁሉ እዚህ ሳጥን ውስጥ እንደሰፈሩ ይቆጠርልኝ ።
 አልፋዎቼ! አበበ ይግዛው፣ እመቤት አህመድ ... ተግባባን!?

ማስታወሻነቱ

ለአባቴ ሸህ አሳ አድጎ
 እና
 ለእናቴ ወ/ሮ አስንቅ ሁሴን /አበባዬ/

የሸፋን ስዕል

ከUCSE ሙጽሔት ተወስዶ የተቀናጀ።

የውስጥ ስዕል

ብርሃኑ ከንዱ

ኮምፒውተር ፅሁፍ

ማይክሮሶፍት ኮምፒውተር ትሬዲንግ

- 1 መግቢያና መፅናኛ _____
- 2 ዲጃራ _____
- 3 ፍቅር ሙጂሊ _____
- 4 ግመልከቻ _____
- 5 እጸና ነኮላይ _____
- 6 ሶድጂግ ጊዜና 'እ _____
- 7 ቀዳዳ ባልጸ _____
- 8 እውነትን ገደለናት _____
- 9 ተባራክ አትበሉኝ _____
- 10 ከ'ዳ'ሽሽት (ጎደሉ ግጥም) _____
- 11 የተፈቀደ ባዶ ነገር _____
- 12 እርግግን _____
- 13 መሲብ _____
- 14 ሽሽት _____
- 15 ሱሳ _____
- 16 የድጂ ልክ መናም _____
- 17 ነጩ ሠግይ _____
- 18 የግስረጃ ያለህ! _____
- 19 ለመናር _____
- 20 ሃሉ የበጎ አምላክ!! _____
- 21 ሃሉ የውሻ አምላክ!! _____
- 22 ጥርጣሬ _____
- 23 እንዴት ነው ነገሩ? _____
- 24 የኛ መንቃሊር _____
- 25 የፋኖ ፍቅር _____
- 26 ዋርካግ ዋልካና ቅጥንጫ _____
- 27 ነበርን ለመናር _____
- 28 የግስተካከያ ፍርድ _____
- 29 ናፍቆት _____
- 30 ጎደሉ ደረጃ _____
- 31 ጀሪካልና ሰው _____
- 32 እጅና ቅንት አይደለንም _____
- 33 የጡት ጠቢ እናቶች ዘመን _____
- 34 አሲዳም ፍቅር _____
- 35 ፍቅር የተራበች _____
- 36 እውነት ነው? _____
- 37 ወዳጅ ለወደደው _____
- 38 ግጥም _____
- 39 አሞራ ያነጠረው _____
- 40 ቢሆን _____
- 41 ሳንፈላለግ _____
- 42 የሙመል ቁላሶማ _____
- 43 ሠጊት _____
- 44 ዕኑ _____
- 45 የደመኛዋ ፍርድ _____
- 46 ቦፈርና አበባ _____
- 47 ይቅርታ _____
- 48 ሙስጥ ናፋቁ _____
- 49 ከግት እስከ ማታ _____
- 50 ሃዘንሽን ጸበሰኩት _____
- 51 ፔርሙስ _____
- 52 ይሄን ያክል ነን _____
- 53 የባከነ ሠርቅ _____

መግቢያና መፅናኛ

በየክፍለ ሃገሩ በርካታ ወጣት ፀሐፊያን
እንዳሉ ይታወቃል ፡ ይሁን እንጂ
የመጉላትን ዕድል ያገኙት ጥቂቶች ብቻ
ናቸው ፡፡ በመሆኑም ትኩረት
በመቀጫፁ ላይ ላሉቱ! እያልኩ
መፅናኛ ትሆን ዘንድ ዲጂታል
የተሰኘውን ስሜን ለመታሰቢያነት
ሰጥቻለሁ ፡፡

ኑረዲን አሣ

፪፻፭°

አንድ ትልቅ ሃገር ፡ በ-ት-ንሽ መንደር ላይ ፡

ተጣጥፎ ተገኝቶ፡

ሲጨናነቅ አየሁ፡ ለእግሮቼ መዘርጋያ፡

ሽራፊ ቦታ አጥቶ፡፡

9/9/95 ዓ.ም

ፍቅር ሙጀሌ

እየነበነበ እንቅልፍ ቢነሳም፤

ንክሻ፤ ስቃዩ፤ ረብሻው ይጥማል፤

ፍቅር ሙጀሌ ነው፤

በትዝታ ጥፍር ሲያኩት ደስ ደስ ይላል ።

2/13/95 ዓ.ም

ማመልከቻ

ቀን 13/12/95 ዓ.ም

ለሰማዩ ባለቤት
ባለቤት

ጉዳዩ:- ስለሰማዩ

በዚህ ጥቁር ሰማይ
በርሃን ሰርቆ እንድናይ
ምድርን አሹርልን...
ከፊለክ ወደፊት
ካሻህ ወደ ጳሊት
ብቻ አብቅቶ እንየው
ይህ የማይነጋ መርግ አዚማም ሌሊት::

ዱካ
አፍሪካ

እኔና ነኮላይ

እኔና ነኮላይ፡

ገና ስንለቀቅ ስንጣል ከሰማይ፤
አምላክ አገናኘን፤ እመንታ መንገድ
እና ወዴት እንሂድ?

እልፍ ምርጫ ሞልቶን፤
መምረጥ ግን አቅቶን፤

ቆመናል፤ ተፋጠን፡፡

እኔ የሰልች ሲሳይ፤

ስጦብቅ ከሠማይ፤

መቼም የነጭ ብቃይ፤

አይጠብቅም ከሳይ፤

አሰበ አሰበና፤

አውርዶ አወጣና፤

አንዱን መንገድ መርጦ፤

ወደዚያው አቀና፡፡

* * *

እኔ ግን አበሻው፤

ከሠማይ የምሻው፤

ወደ ሳይ ሳቀና፤

ከሳይ ከደመና፤

የብልሃት መና፤

ወረደልኝና፤

መዳፌን አንጥፌ፤

ምራቄን ለድፌ፤

ስንት መርፌ ጠፋ ብዬ ለፋልፌ፤

የመዳፌን ለሃጭ በእጄ አፈናጥቄ፤

ምራቄ በመራኝ ነጎድኩኝ እርቄ፡፡

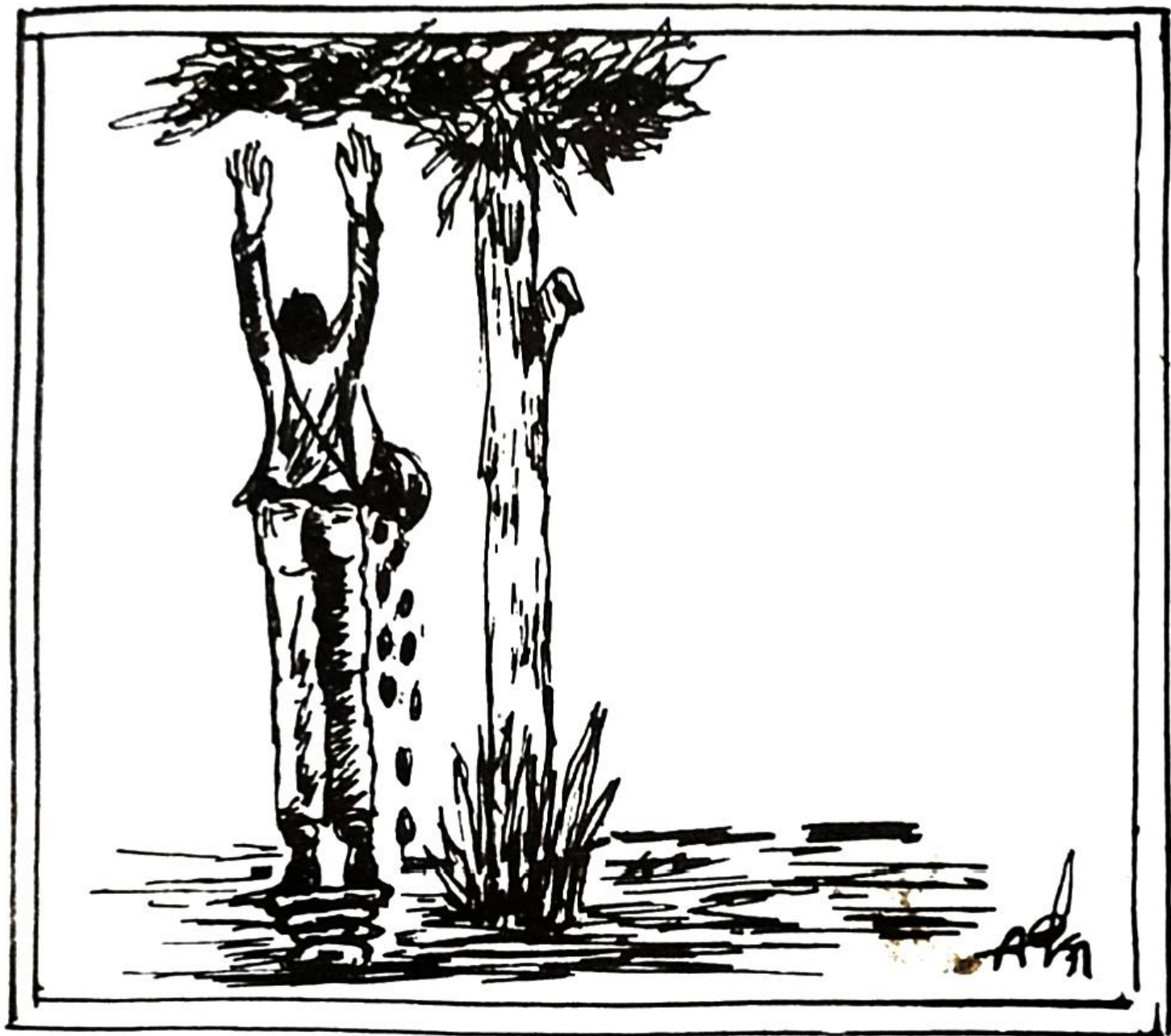
3/12/94 ዓ.ም

ዕድሜ፣ ጊዜና እኔ

እሸቴን ሊቀላ፣
 እዩት ሲሰነዝር፣ እርጅና ስል ቢላ፣
 እዩት ጊዜን ደሞ፣
 ወይ ተው አይል ቆሞ
 ከአይኑ እየራቀብኝ፣
 በአይኑ እየሣቀብኝ፣
 በዕድሜው እየገፋ፣
 እድሜዬን ላከብኝ።

7/11/91 ዓ.ም

ቀዳዳ ባልዱ

ያለምኩት በመሰሉት ለኔ እየደረሰኝ
የደረሰኝ ሁሉ፣ ስይዘው ካነሰ፣
ወሳጅ አለ በቃ፡ ከኔ እየቆረሰ፡፡

8/8/95 ዓ.ም

እውነትን ገደልናት

እኔ መዳፍ መቼ፤
 እነሱ አዳማቂ፤
 አማማዩዋም አንቺ፤
 ሆንና ተባብረን፤
 «እመት» «እመች» ብለን፤
 እውነትን ገደልናት፤
 መዳፋችን መሃል፤
 ጠፍጥፈን ፈጨናት፡፡

5/8/93 ዓ.ም

ተባረክ አትበሉኝ

አዕላክ ተራ ጭርንቀሣት፤
 ሙሉት ዝንቅ ሰባዕታት፤
 እልፍ ግርማም መኪንታት፤
 በተሰበሰበበት፤ በግልፁ አደባባይ፤
 በጠራራው ፀሐይ፤
 እርግብ አብራ አደጌን፤
 ፍቅር ነጭ ቆቄን፤
 ቅዱስ እጅ ሳይጠፋ፤ ባርኩ የሚሰዋ፤
 ስለትም ሳይቸግር፤ መባረኪያ ቢለዋ፤
 በጥርብ ሹል ዳንጋይ፤
 ጣዕር እያዘፈኑ፤
 ኩበት እያሸኑ፤
 ሽንት እያስቀዘኑ፤
 የአይኗን ተማዕኖ ዝምታ፤
 የበድኗን ናፋቂ ግም ሽታ፤
 ባፍንጫዬ አስምገው፤
 አይኖቼ ላይ ቀርፀው፤
 ቀጥቅጠው ጨፍልቀው፤
 አለት ላይ ለንቁጠው፤
 ገለዋት ሲያበቁ ብሩክታዊት ቆቄን፤
 ብሩክ ሁን ይሉኛል፤
 ብርሃን ሊረጨበት ሠይጣናዊ ሳቄን፡፡
 ደሞ የዕለት ስንቄን፤
 እንደተማርኩቱ ቀጥቅጧ፤ ወቅጧ፤ ጨፍልቄ
 እንዳልበላ፤
 ዛሬ ከለመድኩት፤ ካደኩኝ በኋላ፤
 ብሩክ ሁን ይሉኛል፤
 ቅባ ቅድስና፤ እንቅባህ ይሉኛል፤
 እኔን ቅበድና፤ እኔን ብሩክነት፤ ከቶ የት
 ያውቀኛል?

እና ያልበላኝን ላልፎክት ላላከው፤
 ተባረክ አትበሉኝ መቼ ገደሏት ባርከው፡፡

1/13/94 ዓ.ም

ከ'ዳ'ሽሽት (ጉደሉ ግጥም)

ለአንተ ላዛውንቱ የቀለለኛው “ዳ”፤
ለኔ ለወጣቱ እንደ መርግ ከብዳ፤
እንዲህ ብዬ ፃፍኩኝ፤ ስዳዳ ስዳዳ፡፡
“አይቶ የናዘረ፤
ያው አመነዘረ፤ ”
ብሏልና ቄሱ መጣፉን ሲያስረዳ፤
ላይቀርልን ዕዳ፤
ነይ በይ እንባ ፡፡

5/8/95 ዓ.ም (ለጋሽ ሰብሃት ገ/አ)

የተፈቀደ ባዶ ነገር

አክርማው ባይለዝም፤
ሰበዝ ባንሰብዝም፤
ወስፌውን ባንይዝም፤
ከምንም ሠፌድ ላይ ቆሎ እየዘገነ፤
ሊበላ ፈቅደናል፤ ዱጥከራት ለሆነ።

2/9/95 ዓ.ም

‘ርግግን

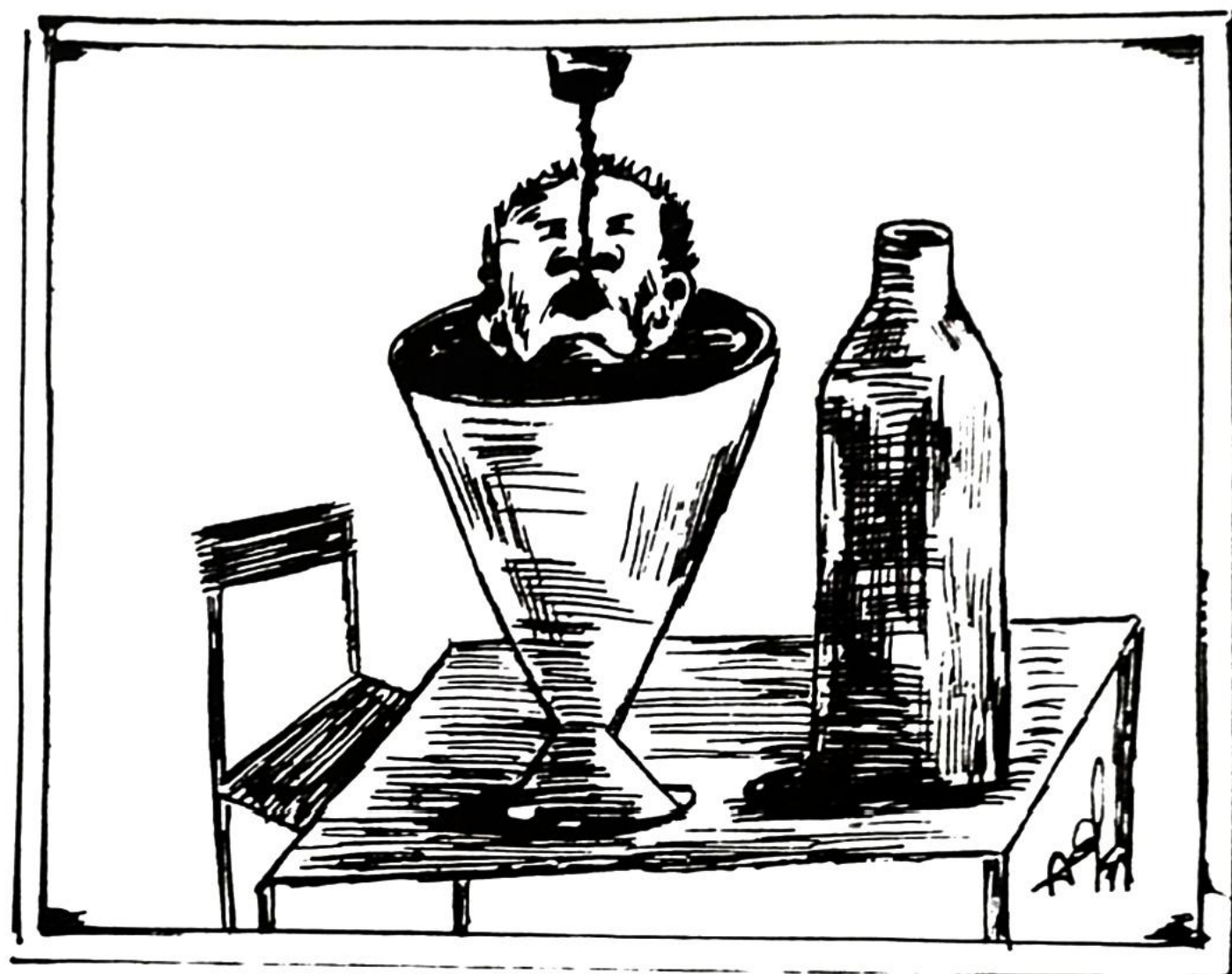
ትዝታ ከነብስህ፣ ጉልታ እንድትታተም፤
እንደኔ ተረበሽ ሙዚቃ አዳምጥ አንተም፡፡

1990 ዓ.ም

ወሲብ

ወሲብ እንደንጥሻ ነው፤ እንደ ትንታኔ
የቅንዝር ዛፋ በል በልታኝ
ካላስነጠሰ የማይገታ።

30/9/93 ዓ.ም

ሸሸት

ጥቅጥቅ የሰው ጫካ፤
 ሠፊ ያድባር ዋርካ፤
 ግዙፍ ያለት መልካ፤
 ጋርዶ ባይከልላኝ ከመት አለሜ፤
 ሕይወቴን ልሰጠው ወድጄ ፈርሜ፤
 ይሄው አጠጣላሁ፡ ግብ እናንተም ጠጡ፡
 ለጊዜው ቢሆንም
 አጠለል ዘንድ ፈቅዷል መለኪያ ከቀጠ፡፡

26/10/95 ዓ.ም

ሰብ

ማለዳ በፀሐይ፤

ልኬን 'ኳ ሳላይ፤

ከሰው ላይ ቀምፌ፤

የለበሰኩት ቀሚስ፤

ያ ሠፊ ኩንስንስ፤

ምሽት ላይ ጠበበኝ፤

አልወልቅልህ አለኝ፤

ሞከርኩት፤ ሞከርኩት፤

አልወልቅ ሲል ተውኩት፡፡

ኤዲያ! ልፋት ሁሉ መና!

ለካ ሠፊው ቀሚስ ቆዳ ሆኗልና፡፡

22/11/94 ዓ.ም

የድሜ ልክ መናም

ያንን በጉ ጊዜ፣ የፊቱን ሰላዬ፣
..... ልቡ እንደተሰደ፣
ናፍቆቱን ሊታቀፍ፣
ከቤቱ ቢወጣ ከደሃ ጉጅው ደፍ፣
አቤት... አቤት... ሲቀፍ!!

ናፍቆት አቃፊ እጁ እንደተዘረጋ፣
አይኑ ጋ ተጣላ፣ ጭልም ብሎ ነጋ።
«ምንድነው የማይው ፍቅሬነት እዚህ?»
አሁንም ጨልሞ፣ እንደገና ነጋ።

የልጅነት ፍቅሩ፣
የዘላለም ጣዕፍ፣
ከብዙ ዘመናት፣ ካመታት በኋላ፣
በደሃ ጉጅው ደጅ ብታልፍ ሠላም ብላ፣
ጭልም ብሎ ነጋ ንግት ብሎ አጠላ።

እሱማ
ያኔም ትላንትና፣
ዛሬም በስተርጀና፣
መች እረሳትና፣
እሷ ግን ልጅቱ፣
የትላንት ብቻይቱ፣
በደሃ ጉጅው ደጅ ነፍሱን ሁሉ ይዛ፣
«ሠላም» ብላው ሄደች፣ «ሠላም» እንደሞላ።

የዘመናት ናፍቆት እንዲህ በሸፍጥ በኖ፣
የዕድሜ ልክ መናም፣ ሲደርስ በተቃርኖ፣
ሠላም እንዴት ሆኖ።

ከቶ የፍቅርን ወርቅ ማን ይመረምራል፣
ከዚህም በኋላ፣ ይናፍቅ ይሆናል፣
እየሞተም ቢሆን፣ ይሰባት ይሆናል፣
ይሆናል፣ ይሆናል፣ ይሆናል፣ ይሆናል።

9/8/94 ዓ.ም

መናም፡- ማለት በእረብኛ ህልም ማለት ነው።

ነጭ ሰማይ

ሳይወረጭ ሳይቆፍን፤

ሳይወጅብ ሳይዳምን፤

በጠራራ ፀሐይ፤

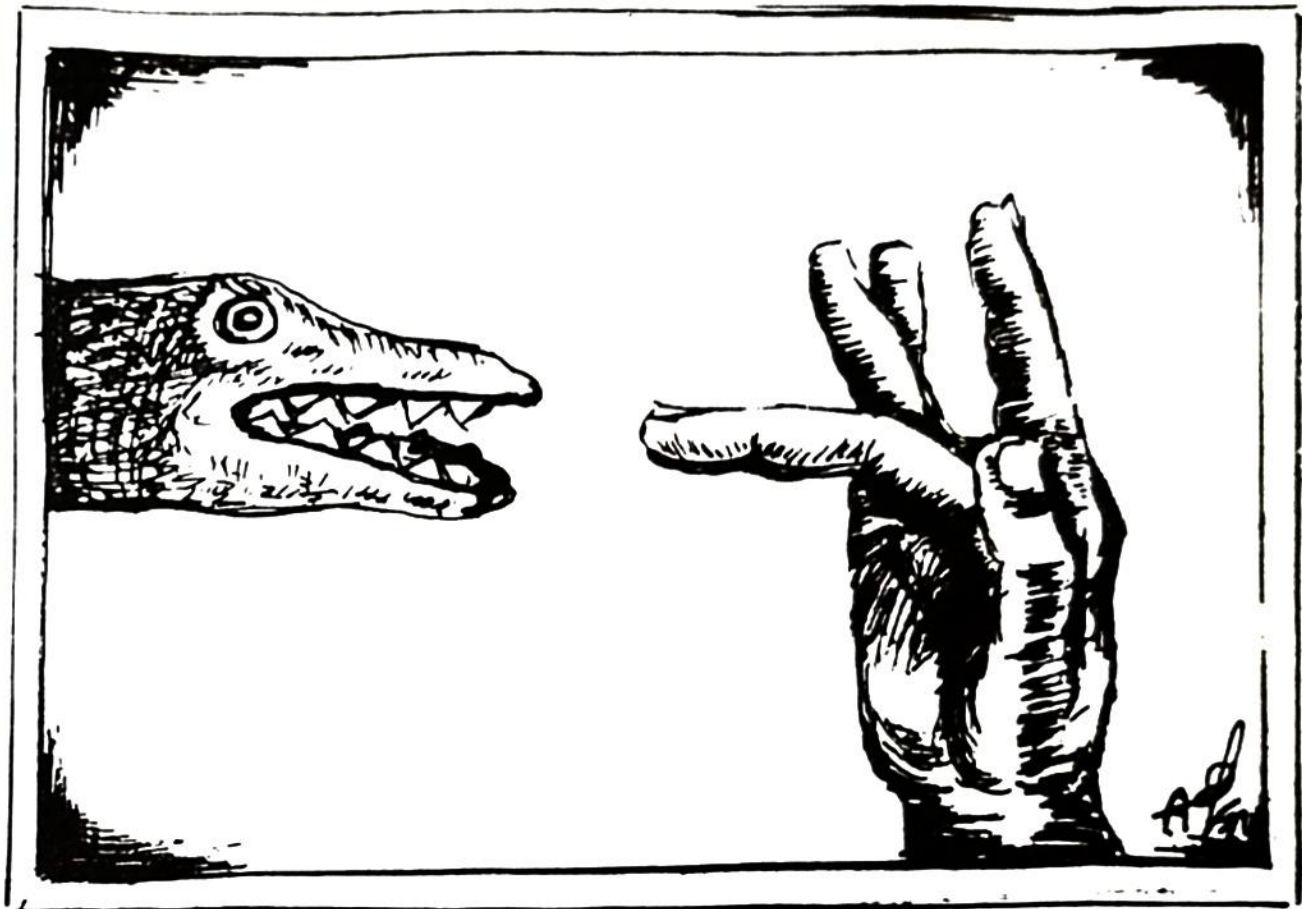
ያልጠቆረው ሠማይ፤

በረዶ እየተፋ፤

ስንቱን ዝንጉ ሰብል፤

ይውደም ብሎ አጠፋ?!

1993 ዓ.ም

የማስረጃ ያለህ

ቀን ከዚች ተዛምዶ፤

ሲመሽ ከሷ ሂዶ፤

ሲነጋም ይመጣል፤

ደሞ ይችን ወዶ።

የማስረጃ ያለህ፤ ሰው ከሰው ተሻውዶ፤

ዘራችን ሳይጠፋ፤ ምድር ሳትሆን ባዶ፤

ሔዋን ሙዳይሽ ውስጥ፤ መጋዝ አርቢ ዘንዶ፤

ማስረጃው እንዲገኝ፤ ተጉምዶ ተጉምዶ።

28/7/95 ዓ.ም

ለሰላም

ወደ የወደቀን አባታችን፤

ነገር ለሰላም ብሎ ገዢ ለሰላም፤

ደንጋጌ ለሰላም ገር ሆኖ ግረጠ

፳/፲፱/፱፻ ገጽ

ሃሉ የበገ ልጁን!

ፋሲካ ደረሰ!

በገ ሁሉ አለቀሰ!

ሕዝቡ ይበሉሉ ብሉ!

ለእንደ እሳህ ከሰሰ።

...

አረፋ ደረሰ!

በገ ሁሉ አለቀሰ!

ሕዝቡ ይጠሙት ብሉ!

ለእንደ እግዚር ከሰሰ።

...

እንግዲህ

ፋሲካ እያለፈ!

አረፋ እየመጣ!

በደግ ግብር ሰበብ!

በገ እሩሁን ካጣ!

ሠው እየታረደ፤

በግ ነጣ እንዲወጣ፤

ሃሉ የበግ አምላክ ...

የበግ በዓል አምጣ !!

11/8/95 ዓ.ም

1 *

ሃሎ የውሻ አምላክ!

«ሃሎ የውሻ አምላክ!
ውሻ ላክ ውሻ ላክ!»

* * *

ምነው እግዜር ከፋ?
ውሻ የማይተፋ፣
«እረ ተው እረ ተው!»
ውሻህን አምርተው?»

* * *

እግዜሩን ምን ነካው?
ሺ ዘመን ያበካው፣
ሳያልቅበት ጭቃው፣
ምነው አቆመላ ...
እውነተኛ ታማኝ ቡቸላ መጋገር?
ወይ እግዜር! ወይ እግዜር!!
ዳሩ አንተ ምን አልከን?
እረ እኛውንን እንከን?
ስትጋግር ቡቸላ?
የምንወጣው ሌላ!!

* * *

«ቡቸላ ስትጋግር ካበሰለማ ሰው፣
ኢዲያልኝ አትድከም ምጣድክን ከስከሰው»

1994 ዓ.ም

ጥርጣሬ

እጅ በካቴና ታስሮ ተሸብቦ፤
በድን ሰውነቴ በፖሊስ ታጅቦ፤
እስር ቤት ስነዳ ያዩኝ ሰዎች ሁሉ፤
ያው ሌባ! ሌባ! አሉ።

* * *

የኔን ንዕህና እኔው እያወኩት፤
ብዙሃን ይመውሉ፤
ምስክር እራሴን እኔ ውስጥ አጣቡት።

* * *

«እንዴት ያለ ሁሉ ሰው ይዋሻል ባንድ ቃል?
ብሰርት ነው ጅ እንግዲህ ማን ያውቃል ??»

26/2/95 ዓ.ም

እንዴት ነው ነገሩ ?

እንዴት ነው ነገሩ?

ብንሄድ ብንሄድ ጌዳናው አያልቅም፡

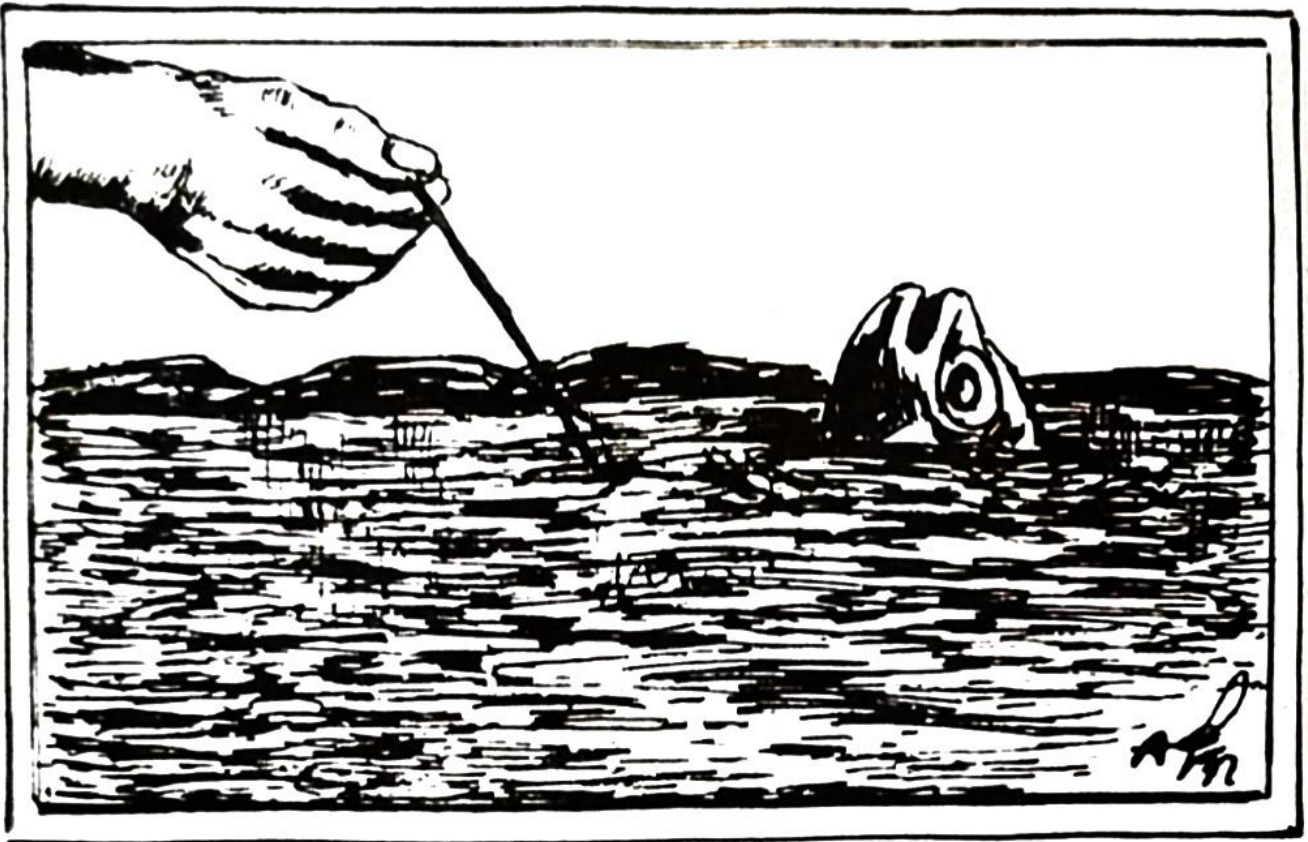
ሽቅብ ብናንጋጥጥ ጀንበር አትጠልቅም፡

ጊዜ ቆሟል መሰል አይነቃነቅም፡

ጋራያችን ይሮጣል እኛ አንፏቀቅም፡፡

እንዴት ነው ነገሩ?

27/12/95 ዓ.ም

የእኛ መንቃሊፍ

ከአስኳሉ ጀምሮ ከዕድሜው ውጥን ሀሁ፤
 እስካሁኗ ድረስ ይለፋል ይለፋል ይለፋል እንዲሁ፤
 በል ጀግን እያሉት ተስፋውና እልሁ።

* * *

ከላይ ከባህሩ ወይ አልቀረ ሰፎ፤
 ወይ ማጥመዱን ትቶት አይቀመጥ አርፎ፤
 ወይ ጠልቆ አንዳች ዓሣ አያወጣ ጠልፎ፤
 እንዲሁ እንዳለ አለ የኛ መንቃሊፍ።

27/9/94 ዓ.ም

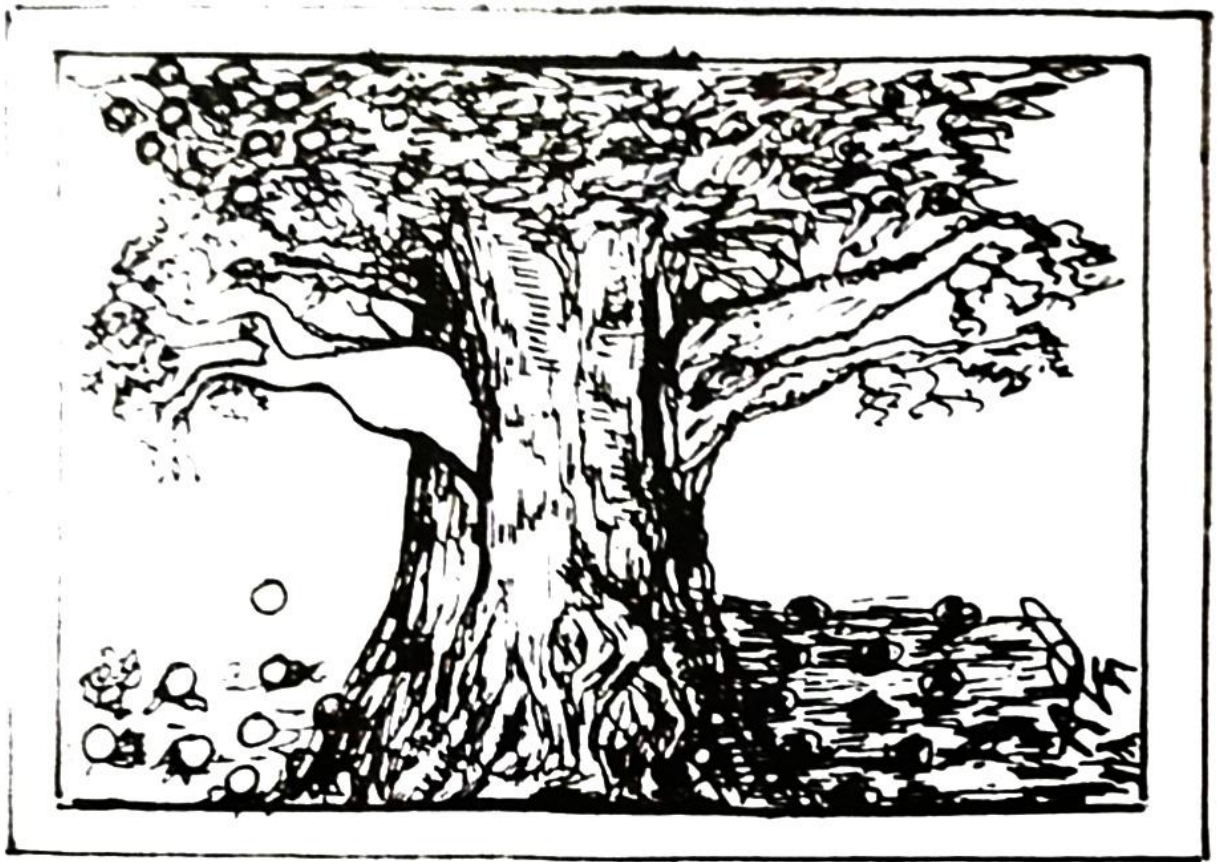
◆ መንቃሊፍ፡- መቃጥን የሚለውን የአሣ ማቃጠኛ ሽቦ ተከቶ የገዝ ቀበልኛ ነው።

የፋና ፍቅር

ሰይፍ ከሰይፍ እየተፋጩ፤
ሕይወት ባረር እጅ እየተዳጩ፤
ሞት በጥይት አፍ ሰከሮ እያፏጩ፤
ጨበጣ ውጊያ ቀውጢ ሲጀመር፤
ጉንፋን ይዞኛል ያልሸኝን ነገር፤
ላንቺ እየሰጋሁ ላለበው ነባር።

15/11/95 ዓ.ም

ዋርካ፣ ዋልካና ጥንጫ

ያ... ትልቁ ዋርካ፣

ከጭንጫ አፈርና ከጥቁር ምድር ላይ ...

ስሩን እንደሰካ፣

ጥገስ ለብሶ ቁሟል፡

ላይወድቅ ተሰይሟል፡፡

* * *

እና ያ ዋርካ ምንም ሳያዳላ፣

ለነጩም ለጥቁሩም ያረገፋል ሾላ!!

በኋላ፣

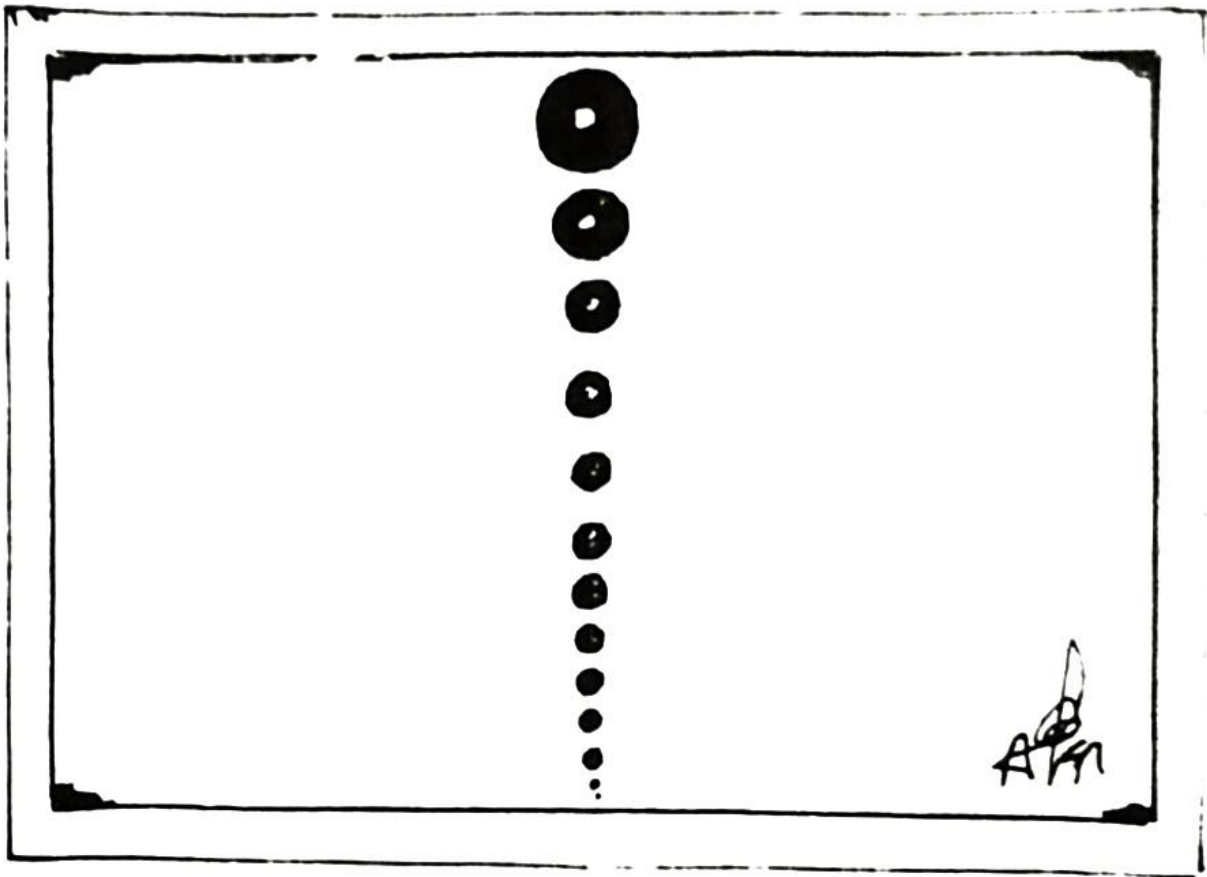
ከነጩ ጭንጫ ላይ የረገፈው ሾላ፣

ላዩ ላቢ ሆነ፣ ውስጡም የሚበላ፣

ብራሾ ዋርካችን! ከቶም አታዳላ፣

የሰጠኸን ሾላ! የተላ የተላ፡፡

5/12/94 ዓ.ም

ነበርን ለመኖር

ዕድሜ መቆጠቢያ፣ ባንክ በኖረና፣
ከባንኩ ካዘና፣
እኔም ዘግኝለት፣ ደሃ እናቴም ዘግና፣
ሆኗ ውስጥ በገባሁ፣ ሽል ሆኜ እንደገና፣
እሷም በጠፋችኝ ላይቴ ዕንስ ሆና።

10/9/95 ዓ.ም

የግስተካከያ ፍርድ

ባለ አንድ ጥፋር ንጉሱ ግፍ እያዘነበ ሕዝብ ስላስነባ
እግዜር ለንጉሱ ሲፎክት ይኖር ዘንድ እኹ እና እከክ ጀባ።
ሕዝቡም ለንጉሱ እጅግ ስላዘነ
ፍርድ ሊያስተካክል እንዲህ ሲል በየነ፡-
"ከንቱ ነፍሱ ላትድን፤ ባንድ ጥፋር ታካ፤
አሁንም አሁንም፤ ከንቱ እየነካካ፤
እጁ መርዝ ሆኖት፤ ገላው እንዳይተላ፤
አንድ ጥፋሩ ትጣል ከጣቱ ተነቅላ።"

26/8/95 ዓ.ም

ናፍቆት

ሰጋዬን ሲበላኝ በጥርሴ ነክሰኩት፤
ቆዳዬን ሲበላኝ በጥፍሬ ፎክትኩት፤
እፎይ አስታገሰኩት፤
ፀጥ ረጭ አረኩት፡፡

የውስጥ አጥንቴን ግን ሲበላኝ ነዝንዞ፤
ሲነክሰኝ ጠገነጥዞ፤
ምንም አላረኩት፤
ምንም አላከኩት፤
ላልችል ችየ ቻልኩት፡፡

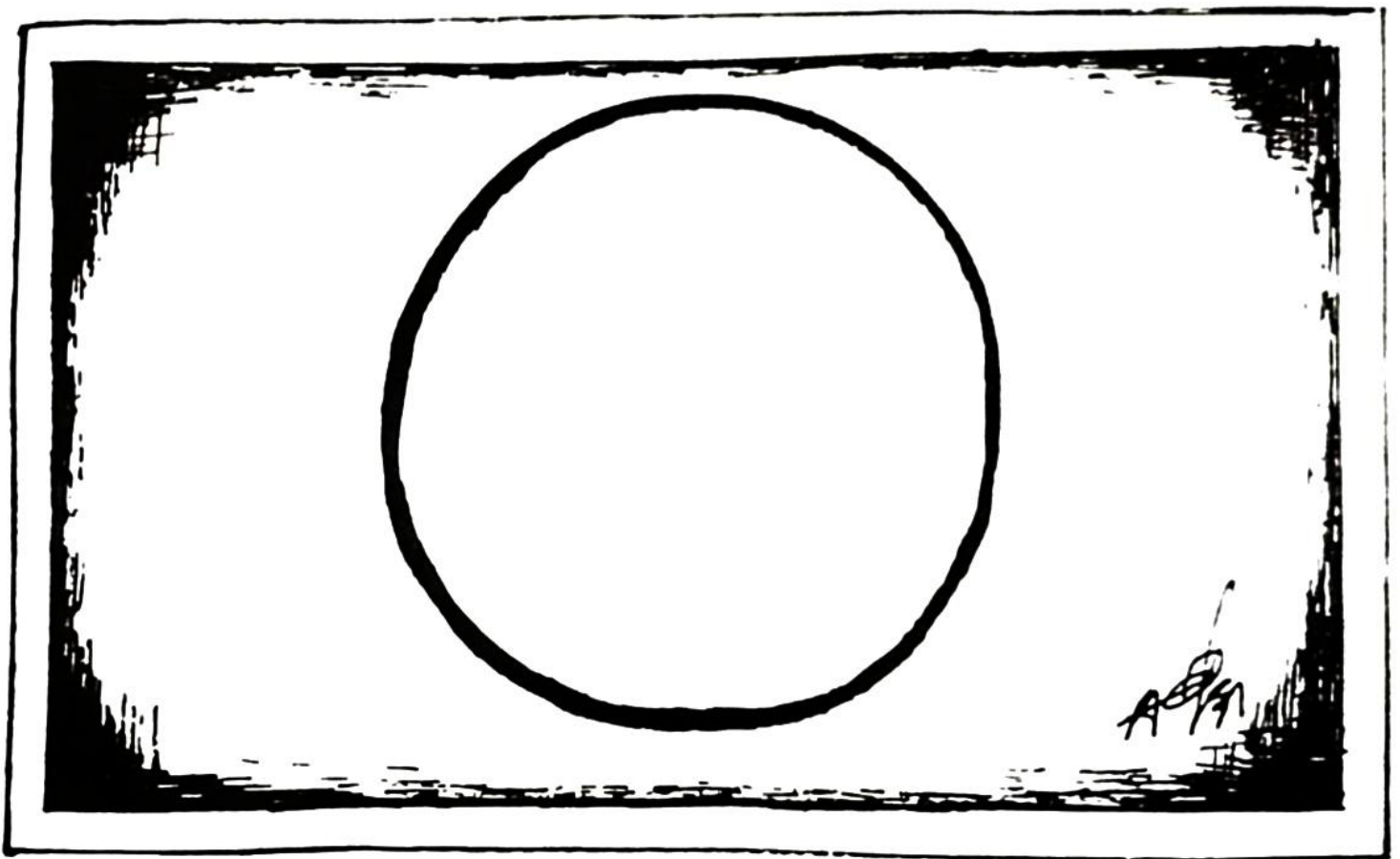
አልፎክተው ነገር፤ ቆዳዬን መንቅሬ፤
አላኝከው ነገር፤ ሰጋዬን ሰርሰሬ፤
ይሔው እስከዛሬ፤
አጥንቴ እየበላኝ፤ አለሁልሽ ፍቅሬ፡፡

14/2/95 ዓ.ም

ጉደሎ ደረጃ

እንደ ሶፍት ወረቀት ታጥፎ - ተቀልሶ፤
እንደ ነጭ ወረቀት ጠንክሮ - ለስልሶ፤
ደሞ እንደ ክላሴር - ሻከር ብሎ ዳጉሶ፤
እንደመጣት ሁሉ ደረጃን ጠብቆ፤
የሚመለስ ጠፋ እንደ ክርታስ ደርቆ።

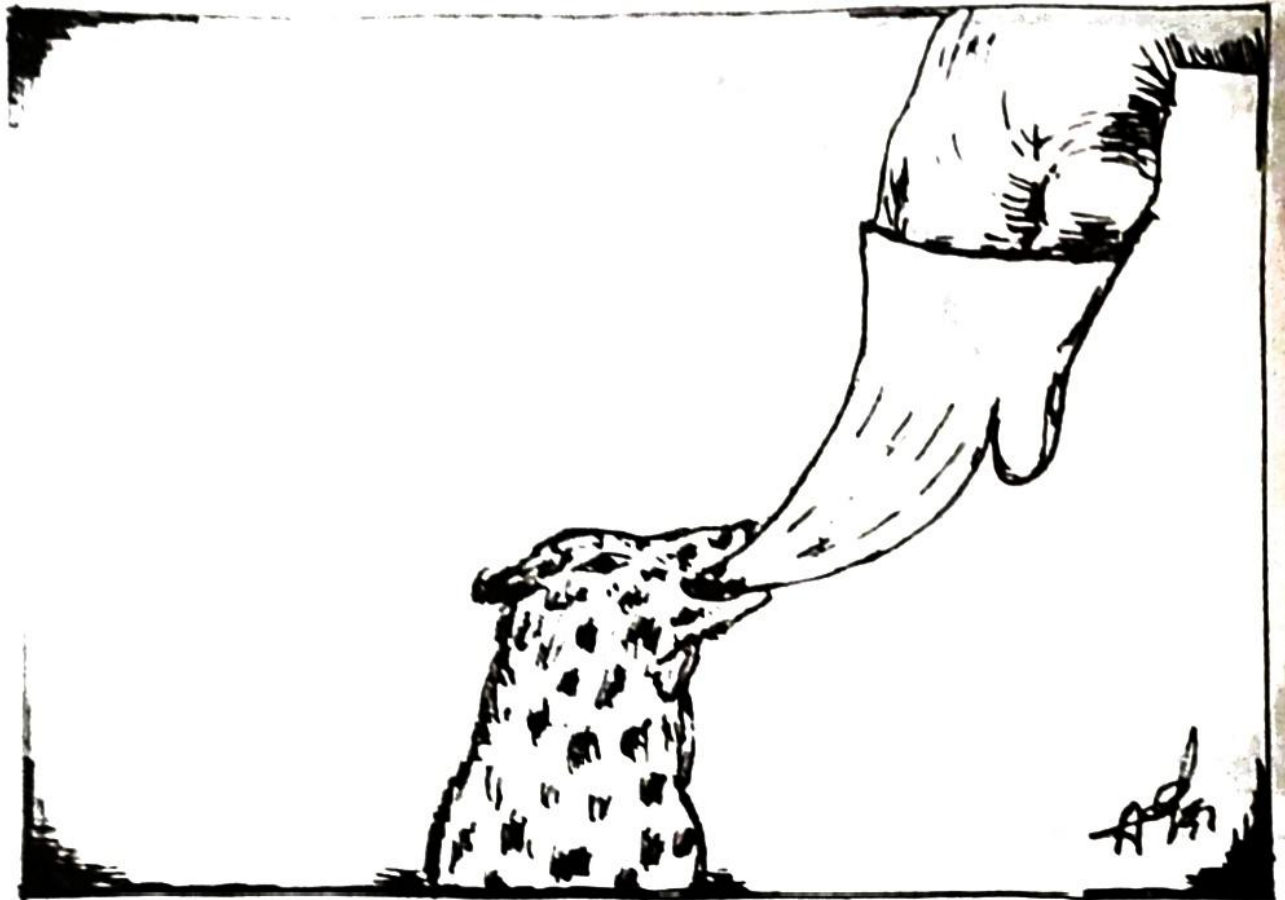
8/8/95 ዓ.ም

ጀሪካልና ሰው

ሃቅ መሽራዬን የነፍሴን ሃቂቃ ፤
ስታጩማልቃት በሀሰት ግምጭቃ፤
እሟገትህ ነበር ሰው እየመሰልከኝ፤
በኩት ከረባትህ ስንት ጊዜ አታለልከኝ፤
ከእንግዲህ ግን በቃ፤ ባንድ መቀላቀሉ፤
እኔም ወደ ሰዌ፤ አንተም ወደ ቅሉ፤
ጀሪካሎች ሁሉ፤
ሃዱ ወደቅሉ፡፡

17/2/95 ዓ.ም

እጅና ቅንት አይደለንም

እኔና አንቺ ኮ እጅና ቅንት አይደለንም፤
ቅንትና እጅም አይደለንም፤
ስላልሆንም፤
ማንም! ምንም!
እኔን ካንቺ አይነጥልም!
አንችን ከኔ ችሎ አይነቅልም!
እንዴ! እኔና አንቺ እኮ እኔና አንቺ፤
ጥፋር እና እጣት እንጅ፤
አይደለንም ቅንትና እጅ።

6/1/95 ዓ.ም

የጡት ጠቢ እናቶች ዘመን

ተረት ተረት፤

የከፉ ቀን እውነት፡፡

በዚያ ከፉ ጊዜ በእነዚያ ቀናት፤

ለቅዕበት ኖሩ አሉ፤ አያት ልጅና እናት

በዚያ ከፉ ጊዜ ከፉው ጊዜ ከፍቶ፤

..... እሚበላ ጠፍቶ፤

አያት ልጅና እናት እሚቀምሱት አጥተው፤

ድርቅ በናገባት ጎጆ ውስጥ ተፋጠው፤

ቁጭ እንዳሉ ድንገት፤ እግዜሩ ከፋና፤

አመጣው ማዓቱን፤

በካር ልጅት ምስኪን ጀመረችው ምጡን፡፡

ብቻ! ከፉ አምላክ ከፋና፤

ያንን ዘግናኝ ታሪክ እንዳይጠፋ አድርጎ ዓፈና ዓፈና፤

ከልጅ ልጅ ቆረሰ፤

እንሽርትም ፈሰሰ፤

እግዚር በድርቅ ዓለም አዲስ ነብስ ገመደ፤

..... ሀፃን ተወለደ፡፡

ጨቅላው ምስኪን ሆኖ አላዋቀው እርግብ፤
 ከድርቅ አለም መጥቶ ፈለገና ምግብ፤
 እርብትብት ከንፈሩን ከናቱ ደረት ላይ ከቆዳው ለገተ፤
 የአይቶም ነፍስያ በይሆናል አምሮት ቋመጠ ቃተተ፤
 በይሆን ይሆናል የወተቱ ጅረት ሻንዳው ተከፈተ፤
 አይቱ ቋመጠች፤
 ቆዳ ጡቱን አየች፤
 በኋላ! ርሃቡ ሲጠና፤
 እሷም ከፋችና፤
 አይት እንደቀነ፤
 ባራስ የልጅ ልጇ ቀናች በሀፃነ፤
 "አዬ ጉድ መታደል ለጥጋብ መታጨት፤
 በድርቅ ዓለም ወተት ተግቶ መጉንጨት?"
 አለችና አይቱ፤
 ያራስ እናተቱ፤
 ባያስችላት ጊዜ ይለኝታዋን ትታ ወዲያ ገፋ አውልቃ
 ቆዳ ጡቱን ጠባች ከልጅ ልጇ ነጥቃ፤
 ጨቅላው ግን
 ጡቱ ወተት የለሽ መሆኑን ስላወቀ፤
 አይቱን ታዘበ
 በሞተ ፈገግታ እየሞተ ሣቀ፤

26/11/92 ዓ.ም

አሲዳም ፍቅር

ሳያት ንካት ንካት፡
ስነካት እቀፋት፡
ሳቅፋት ሳማት ሳማት፡
ስስማት ድገማት፡
ስደግም ድገማት፡
ስደግም ድገማት፡
ድገማት ይለኛል፡ ድገማት ድገማት፡
እንግዲህ ካረካሁ እንዲህ ደጋግሜ፡
ዋጥ ላርጋትና አኻኬ ቆርጥሜ፡
ወገቤን ስፈትሽ ጉድጓድ እንዳልጥላት፡
አምጪ እንዳልሸናት፡
መውጫዋን ልድፈነው ባሚርና መጫ
በቆረቆንዳ አናት፡፡

7/8/95 ዓ.ም

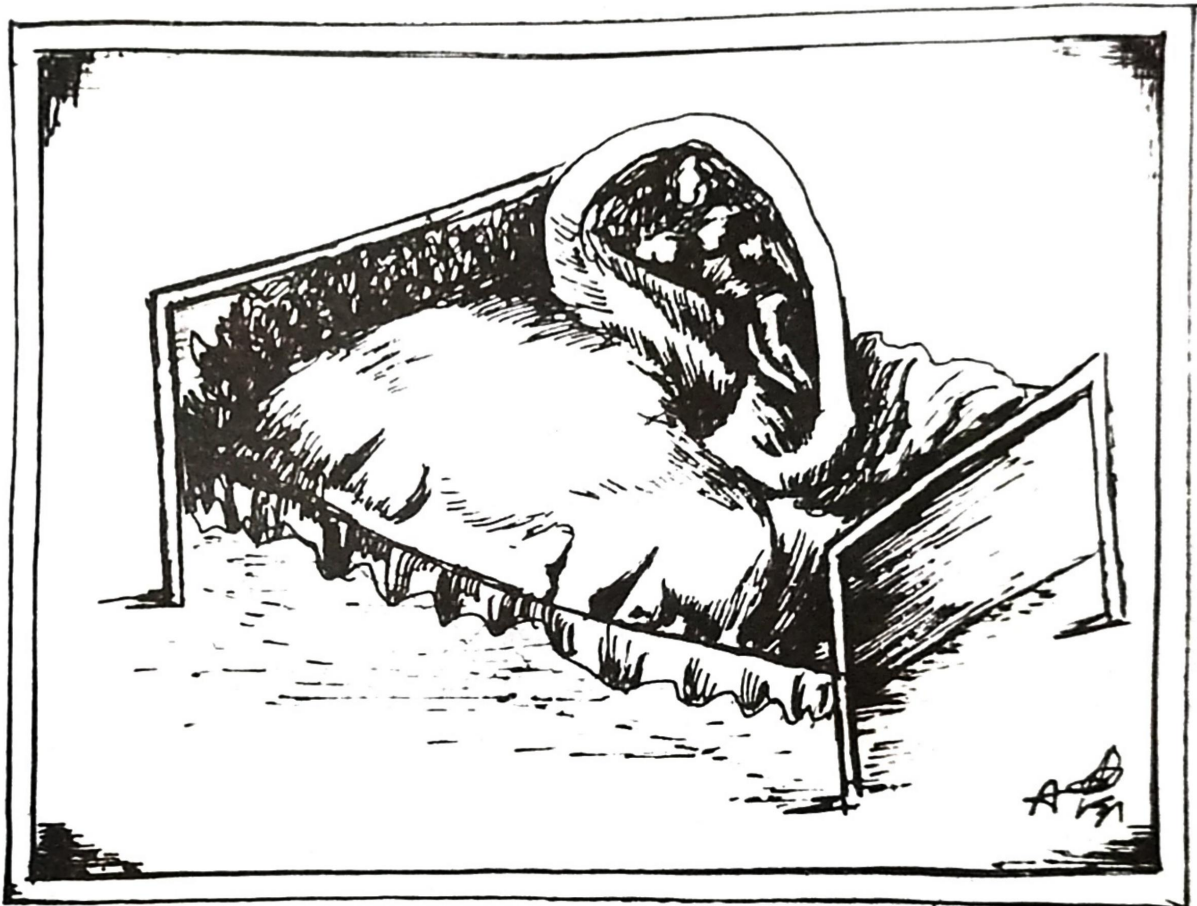
ፍቅር የተራበች

እጦት ቢያስቆዝማት፤
በሳንቲም ደጌማት፤
እርሃቡ ቢፈትላት፤
አሹቅ ሰፈረላት፤
ቆፈኑ ቢልላት፤
ኮቱን አለበላት፤

ብሩን በተነችው፤
አሹቁን ዘራችው፤
ኮቱን ቀደደችው፤

ግራ ገብቶት ቢስቅ፤
ከምርቃኗ ስንቅ፤
እየነሰነሰች፤
'ታንኪው' ብላው ሔደች፤
ፍቅር የተራበች።

23/5/95 ዓ.ም

እውነት ነው?

ትላንትና ግብፅ
ከንፈርሽን ነርሼ
ፀጉርሽን ለብሼ
በጡትሽ ሃዲዲ ላይ ስንሸራተትበት
በእምብርትሽ ቁልቁለት ስንደረደርበት
ስሸልል ቆይቼ ስንፈላስስበት
ልክ! ከወበቅ ሽለቆሽ ገብቼ ስጣበቅ
ወገቤ ተቀጭቶ ሽቅብ ስሸመቀቅ
ወድቆ ነበር አሉ አልጋችን ላይ መብረቅ።
እውነት ነው?

23/12/95 ዓ.ም

ወዳጅ ለወደደው

ተሾም ንገስ!

ግርማ ሞገስ፤

ልበስ!

ካገር ጉላ!

ህዋ ሙላ!

እንደጉህ ሠርቅ፤

ብረቅ! ድመቅ!!

እደግልኝ ከፍ በልማ!

የልቤን ግን፤ እንዳትሰማ!!

19/5/95 ዓ.ም

ገጽ ፩

የጨቅላዬን ጥጠ፤
ሳይጠባው መጥምጠ፤
አፉ ሳይ ቀምቶ፤
አፈር አስገብቶ፤
ከጭቃው አስምጠ፤
በእግሩ ቢያላቁጠው፤
ሁለቱ ጌቶቼ፤ አሉኝ ዋጠው፤ ዋጠው።
ነፍሴ ግን አለኝኝ ፍለጥ አትፍለጠው፤
አትፍለጥ ፍለጠው።
ምስኪን ጨቅላ ልጄ፤
አልታዘዝ ብሎ ሲያምጥብኝ እጄ፤
አይኑን ከጭቃው ሳይ ለጥፎ እያዋጀ፤
ግደልልኝ አለኝ ለበቀል ጉመጄ።
ግና!
ማን ማነው የሸና?
እጅቱ?
ነፍሴቱ?
ወይስ አንጉሊቱ?
ነፍሴይቱ ባተሌ፤
እጄም ቢሆን ሎሌ፤
እጣ ተጣጣሉ ልቢቱና አንጉሌ።
15/5/95 ዓ.ም

አጥራ ያነጠራው

እንደ ቀን ሲያቀብጠኝ አጥራዋን ሆኝ፤

ከሆኑ ተንሳፎ ምናቤ እየዋኝ፤

አይኔ ...

ቆልቆል ወደ ምድር፤

ጥንብ ሰብ ሲያማችር፤

መኪና አንተን ገደቶ፤

እናትህ ረንድቶ፤

ያንኑላህ ልፍተፋጭ ሚዳ ላይ ተዘርቶ፤

አየሁና ድንገት ብወርድ ከሰማዬ፤

በርሃብ ሸሆና ...

የሆድ ዕቃዎቼ እንዳልተበራዩ፤

አልበላኝ አለ አንኑላህ ብካዬ፡፡

25/5/95 ዓ.ም

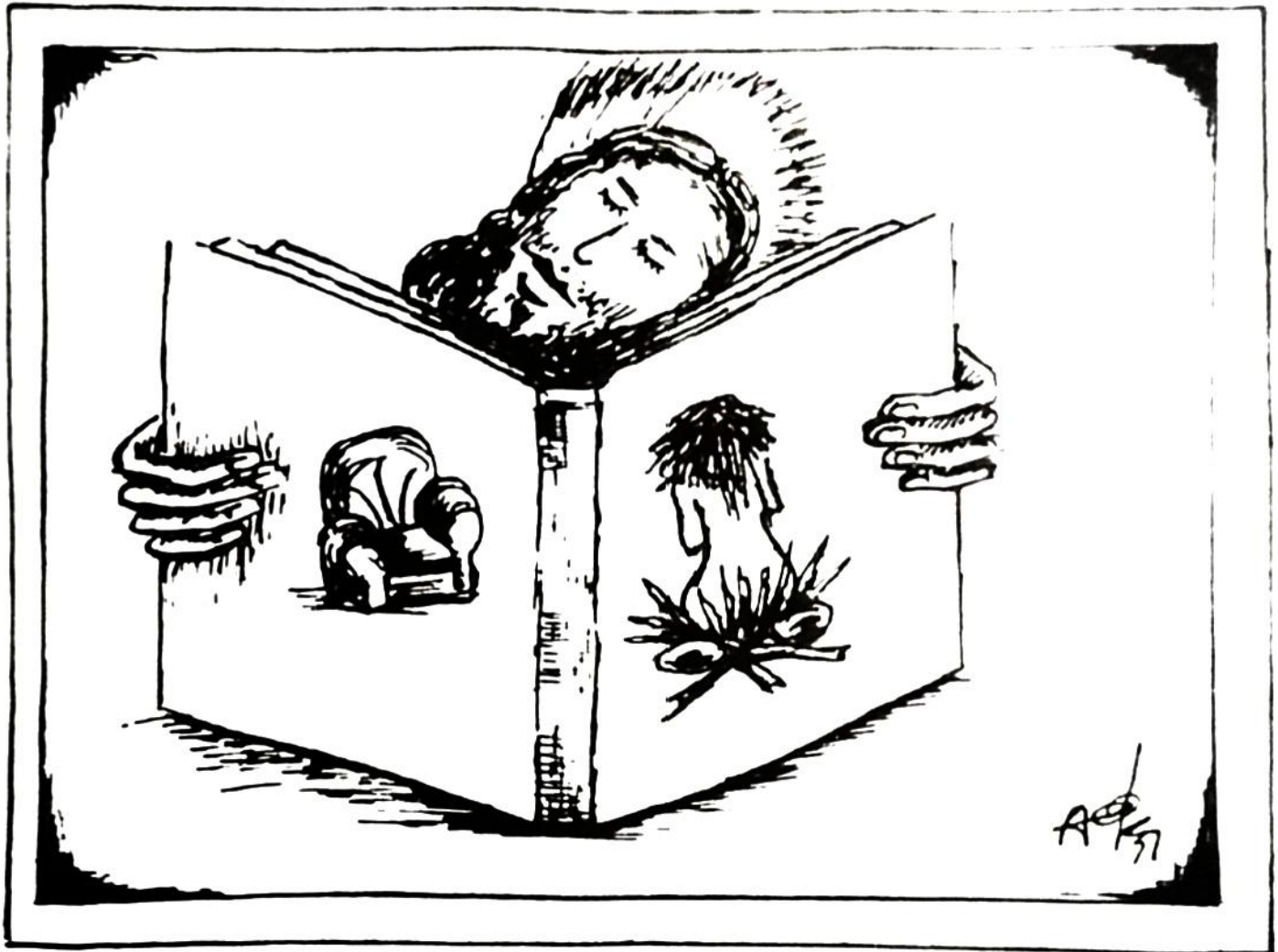
ቢሆን

ሽንትና ሰገራ ነዳጅ ቢሆን ናፍጣ፤
መፀዳጃ ቦታ ጉድጓድ እንዳናጣ፤
ሲሆን በግል በግል ሲታጣ በሰፈር፤
መንግስት ሽንት ቤት ያሰራልን ነበር።

5/8/95 ዓ.ም

ሳንፈሳለግ

ባዳውን አፍቅሮ፣
ከባዳው ልጅ ፈጥሮ፣
እኔን ባዳዬ አለኝ ሰባት ቤት ቆጥሮ፣
ልጁን ዘመዴ አለው በፍቅር ታውሮ።
ቅጠሉ ነኝና ለረጁሙ ሃረግ፣
እኔም ዘመዱ ሆንኩ መቼስ ምን ይደረግ?
13/9/95 ዓ.ም

የውመል ቂያሐሶማ

ባለቀኑን ፎቶ ፤
 ከቦታው አውጥቶ፤
 ባስለቀቀው ምትክ አዲስ ፎቶ አንስቶ፤
 አዲሱን ተክቶ፤
 እልፍ ዘመን የኖረው፤
 ፎቶ አንሻችን ታክቶ፤
 አልበሙን ሊያጥፈው ነው፤
 እጅግ ተሰላችቶ።

13/9/95 ዓ.ም

የውመል ቂያሐሶማ፡- በአረብኛ የምጽአት ተን ማለት ነው።

ጩኸት

እግዚአ ኦቢሲኒያ!
 ቁናሽን የተከዳሽ ባለሙያ።
 የሰፊትን ጥበብ ከቁናሽ ሊቀዱ፤
 ቁናሽን እኮ ከወሰዱ፤
 ሺህ ዘመናት ነጉዱ።
 ዳሩ!
 በቁናሽ ቀለባችንን ስለሚሰፍሩ፤
 አናማርራቸውም ለእግዚአ።

5/12/95 ዓ.ም

የደመኛዬ ፍርድ

አባታችን ገለህ፤
 ቤታችን አቃጥለህ፤
 ዛሬ ተን ሲጥልህ፤
 እኛ ሲያቃጥልህ
 ይህሙ አይሃለሁ፤
 ፊቱ ተንበርክከህ፤
 አይኔ ውስጥ ገብቶ፤
 በቀጣ እያከከህ፤
 ለአረር ተፈ እቃዬ፤
 ወደላይ አንጋጠህ፤
 ይሄሙ አይሃለሁ፤
 አናዝዝሃለሁ፤
 ብቻ ምን ያደረጋል፤
 እኔ ያባቴን ገዳይ፤
 ሆኝ አንተኑ ባላይ፤
 ይሄኔ በነበርክ፤
 አንተ የኔ ግዳይ፡፡

1/12/91 ዓ ም

ዐፈርና አበባ

ሁለት ያፈር አፎች ሽቅብ እያዛዙ፡
 ሁለት ዐፈር ውጠው በአፈር በር ሊዘጉ፡
 እኒያው እዚያ ማይ እኒያው ለእንግሊላ፡
 እስኪደርስ ቋምጠው ሻፍደው ላፈር ገላ፡
 ሁለት ትልልቅ ንል፡ ካስ ዐፈር ሊበላ፡
 በኋላ፡
 እኒያ ያፈር ገሎች፡
 በጭቃ ላይ ነግሰው ባፈር ሰረገሎች፡
 ካፈር አፍ ሲደርሱ፡
 አንደኛው እውነትም እውን ያፈር ገላ፡
 የእኒና ያንተ አይነት ሹቶ የሚተላ፡
 አንደኛው ግን ሊላ፡
 ሲተክሉት የሚፀድቅ፡ የአበባ ዘለላ፡

13/8/9 ዓ.ም

ይቅርታ

ነጭ ገዋን ለብሼ፤
እንዴ ላይ እንዴታች ስርጥ ሳይገድግ፤
ቆስለህ ወድቀህ እያዋሁ ከኮሪደሩ ጥግ፤
እንደዋዛ ባልፍህ ቆስልህን ሳላሸግ፤
ያኔ ይቅር በለኝ ያኔ ይቅርታ አድርግ፤
ከቆስልህ ደም እንጅ አላየሁም ሽልንግ፡፡

1995 ዓ.ም

ውስጥ ናፋቂ

እንደ ሰማይ ጠርቶ ይታየኛል ሁሉም፤
ከላይ ፍፁም ውብ ነሽ፤ ይሄን አላብልም፤
ግን ቢያጠራጥረኝ እምነት ባልጥልበት፤
ጥያቄ አጫራብኝ የጸጉርሽ መሰረት።

1994 ዓ.ም

ከጧት እስከ ማታ

ማለዳ

«አይዞሽ የኔ ተስፋ ለምን ታለቅሻለሽ?
ትላንት ያልሸጥኩትን ፓፓያዬን ሸጩ፤
ከኒና ገዝቼ፤
አ ው ጨ ሸ፤
አሁን ትድኛለሽ!
አይዞሽ የኔ ተስፋ ለምን ታለቅሻለሽ?»

ረፋድ

በሃያ ኪሎ ሜትር ስርጓጉጥ መንገድ ላይ፤
በሌጣ ባዶ እግሩ እየገሰገሰ፤
እርፍ ባደደረው እግር መላይ እጁ፤
ተስፋ ፓፓያውን እየደባበሰ፤
ገበያ ደረሰ።

ቀትር

ከድፍን ገበያ፤
ያደረን ፓፓያ የዋለን ፓፓያ፤
ሊሞት ያለን ፓፓያ፤
የሚጠይቅ ጠፋ፤
የሚያንቀላፋ፤ አንገት የሚያስደፋ፤
ሊሞት ያለ ተስፋ ...

አመሻሽ

በሃያ ኪሎ ሜትር ጋሬጣ መንገድ ላይ ...
በሌጣ ባዶ እግሩ እየገሰገሰ፤
ኑሮ ባደነዘው በደንቆሮ ጣቱ ...
በድን ፓፓያውን እየደባበሰ፤
ዝሎ ደክሞ፤
«አሁን ምን ልበላት»
ጭንቀት ተሸክሞ፤
ሲ... መ... ለ... ስ...
ወዲያ ቀየው መሃል ...
በደሳለው ዙሪያ ድሆች ተኮልኩለው ...
ሲ... ለ... ቀ... ስ ...

12/1/96 ዓ.ም

ህዘንሽን ዳበሰኩት

በድዬሽ፣ ከድፌሽ፣ ጠፍፌሽ ከርሚ፣
በፀጉሬ ቁጥር ልክ ፀፀት ተሸክሚ፣
ይቅር በይኝ ልልሽ ...
እግርሽ ስር ወድቄ ሶስት ቀን ላነባ፣
እበርሽ ያለውን፣
የሸረረተን ድር ጣጥሼ ብገባ፣
ከሻወር ቤት ወጥተሽ፣
ስለ ፒጃማ ለብሰሽ፣
ጤዛማ ፀጉርሽን በፎጣ እያደረቅሽ፣
ሎሽን ኮንዲሽነር ዱካ ላይ ደርድረሽ፣
ወፍራም ጤናማ ላቅ ካፍሽ እያበረቅሽ፣
ሶፋው ላይ የለሽም፣
ሃዘንሽን እንጅ አንቺን አላይሽም፣
እና ቤት! እና ልብ! ሶፋው ላይ የለሽም፡፡
መሪር ሃዘንሽን ግን፣
በእባሽ ጉርፍ ተቦክቶ፣
ጠጥሮ ኮርቶ፣
ከላሎንሽ መሃል ትልቅ ሐውልት ሰርቶ፣
ይሔው እየዋለሁ፣ እነካካዋለሁ፣
የኖረ አቧራውን፣
በጣቴ እያራገፍኩ እዳብሰዋለሁ፡፡

25/1/96 ዓ.ም

የገነዘብ ወርቅ

ሞኝ ልብስ ስራ የሰራ ጀመረ፤

እጅግግና የፈረንጅ ሱሪ፤

ጥፋ አድርጎ ሰፋና ጥበብ ሲጠፋበት፤

እጅግግ ላይ ሰራ ኪስ ጣፈበት፡፡

10/8/95 ዓ.ም

